

Nädal aega läks mõõda. Külas läks jutt laiali, et Jaak Maretit omale ei olla saanud. Mõnda kui niisugustel lugudel ikka sündib, parastasiwad ühed ja halatsesiwad teised.

Teisel pühapäeval tömbas Mart oma õdige-paremad riibed selga, wöttis pudeli marjawiina tašku ja läks Druse. Dru peremees oli just parajaste aias, mis õue kõrval oli ja kus sees õunapuud ja muud wåga ilusaste ðitsesiwad.

„Tere tere, Dru peremees,” ütles Mart aeda astudes.

„Tere Jumal eme!” wastas Dru peremees.

„Noh, kuda käsi käib, auus naaber?” küsis Mart.

„Muidu käiks häästi küll,” wastas Dru peremees, „kui mitte wahest pahu asju ei juhtuks. Külal oled kuulnud isegi juba, et Mäe Jaak minewal pühal minu tütre Maretil kõjas käis. Maret ei wötnud teda wasta, ja selle pärast teotab ja laimab mind ja mu last igal pool, aga õdige enam kõrtsis.”

„Oöh, ei ole wiga,” lisas Mart juure, „ega

fest palju tähese ei panda; iga üks teab ju missugune mees Mäe Jaak on.”

„Jah, aga pahandust teeb niisugune aši ometi,” ütles Dru peremees.

„Armas Dru peremees, ára pane pahaks,” ütles Mart, „kui minul ka tåna üks aši sinu juure ja palwelje tulla on. Ma ütlen üsna otsekohe wålja. Muu on himu naest wötta. Dead ju isegi, armas Dru peremees, et ma küll teise sulane alles olen aga nii palju ma teenin, et oma naesega wödin läbi saada. Kas lubad oma Maretit minule?”

„No waata, jásse üks kasilane,” ütles Dru peremees. „Muud tuleb neid ju õige sage-daste. Noh minul selle waasta midagi ei ole, kui Maret tahab: Mina olin ka teise sulane, kui naese wötsin. Oli natuke raške, aga sain läbi küll. Ülem aši on, et inimene korralik ja töötigija on. Niisugune mees oled sina. Ets me küsi siis Maretit poolt otsust.”

Ta läks tuppa ja tdi jálegi Maretit ühes emaga aeda.

„Noh, Maret,” ütles isa, „minewal pühal